

*До разової спеціалізованої вченої ради
Дніпровського національного університету
імені Олеся Гончара*

ВІДГУК

доктора юридичних наук, професора

МИРОНІЮКА Романа Вікторовича

на дисертаційну роботу

БЕСПАЛЕНКОВА Руслана Олександровича

**«Адміністративно-правове регулювання системи реагування на
правопорушення та події при забезпеченні публічної безпеки та порядку**

Національною поліцією України»,

подану на здобуття наукового ступеня доктора філософії з галузі знань

08 «Право», за спеціальністю 081 «Право»

Актуальність теми дослідження. Тема наукової роботи Беспаленкова Руслана Олександровича є безумовно актуальною та своєчасною оскільки вирішення більшості проблем забезпечення публічної безпеки та порядку Національною поліцією України залежить від чітко налагодженої системи реагування на правопорушення та події а також від налагодженої системи взаємодії поліції з громадськістю. В роботі автором зроблено поглиблений аналіз діяльності системи оперативного реагування поліції на правопорушення та події при забезпеченні публічної безпеки та порядку, визначено її вади та запропоновано авторські пропозиції щодо її удосконалення.

Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків та рекомендацій, сформульованих у дисертації, їх достовірність і новизна.

Наукова новизна отриманих результатів полягає в тому, що дисертація виконана з використанням сучасних наукових методів та підходів, в ній досліджені актуальні теоретичні та практично-прикладні аспекти адміністративно-правового регулювання системи реагування на правопорушення та події при забезпеченні публічної безпеки та порядку Національною поліцією України у результаті чого сформульовано низку пропозицій щодо удосконалення як законодавства так правозастосовної практики.

На виконання задач дослідження в межах дисертації було з'ясовано особливості системи оперативного реагування поліції на правопорушення та події при забезпеченні публічної безпеки та порядку; досліджено еволюцію правового регулювання системи реагування на правопорушення та події правоохоронними органами; визначено основні функції підрозділів УОАЗОР та УПД Національної поліції України як основних суб'єктів забезпечення встановленого порядку оперативного реагування на правопорушення та події; окреслено основні засади централізації та диспетчеризації оперативного управління усіма видами нарядів як основний механізм функціональної розбудови системи оперативного реагування на правопорушення та події; визначено сучасний стан та проблематику застосування поліцейськими під час оперативного реагування на правопорушення та події інформаційних систем, камер відеоспостереження, мобільних додатків; окреслено особливості юридичної відповідальності поліцейських за порушення встановленого порядку оперативного реагування на правопорушення та події; розглянуто правові засади та основні методи взаємодії Національної поліції України з іншими правоохоронними органами, органами місцевого самоврядування та громадянськістю під час оперативного реагування на правопорушення та події; проаналізовано зарубіжний досвід реагування поліцейських на правопорушення та події при забезпеченні публічної безпеки та порядку, а також можливість його імплементації у сучасну правову систему; обґрунтовано пропозиції та рекомендації щодо вдосконалення адміністративно-правового механізму системи оперативного реагування на правопорушення та події при забезпеченні публічної безпеки і порядку Національною поліцією України.

Загальне позитивне враження від представленого дослідження підкріплюється отриманими результатами, які характеризують його **наукову новизну**.

Дисертантом визначено, що одним із пріоритетних напрямів діяльності Національної поліції України визначено максимально швидке та якісне

оперативне реагування на повідомлення громадян про кримінальні правопорушення та інші події. Визначено, що діяльності чергової та диспетчерської служби органів (підрозділів) НПУ властивий дуже широкий спектр адміністративних правовідносин, які, як правило, відносяться до сфери системи оперативного реагування на правопорушення та події при забезпеченні публічної безпеки та порядку. Разом з цим, адміністративно-правовий статус працівника чергової частини та диспетчерської служби органу поліції реалізується в правовідносинах 3 видів: загально-регулятивних, конкретно-регулятивних, конкретних правоохоронних.

Автором надано пропозиції щодо поділу нормативно-правових актів, які регламентують службову діяльність органів (підрозділів) Національної поліції України, на які покладено функції реагування на правопорушення та події при забезпеченні публічної безпеки та порядку, з урахуванням їх ієрархічної структури на шість груп.

У межах виконання задач дослідження доведено, що основне завдання централізації та диспетчеризації оперативного управління усіма видами нарядів на базі СЦ ГУНП зумовлене необхідністю вдосконалення процесу організації управління силами й засобами поліції з метою ефективного реагування на повідомлення громадян по скороченому номеру «102» про скоєння правопорушень та подій.

У межах роботи обґрунтовано, що юридична відповідальність працівників поліції є певною гарантією виконання ними відповідних службових обов'язків, дотримання режиму законності, службової дисципліни та порядку. Окреслено види та функції відповідальності. Констатовано, що підстави та порядок притягнення поліцейських до дисциплінарної відповідальності визначено Законом України «Про Національну поліцію» та Дисциплінарним статутом Національної поліції України. Запропоновано внести зміни до Порядку проведення службових розслідувань у Національній поліції України.

Окрему увагу у дисертації приділено дослідженню зарубіжного досвіду

оперативного реагування поліцейських на правопорушення та події при забезпеченні публічної безпеки та порядку Німеччини, шерифських підрозділів США, поліцейських постів та пунктів Японії, особливості реформування підрозділів поліції Грузії, Герцеговини, Боснії й інших країн. Аргументовано необхідність імплементації зарубіжного досвіду діяльності поліції у частині, що стосується взаємодії з громадськістю.

В результаті дослідження надано пропозиції щодо: внесення змін та доповнень до законів України: «Про охоронну діяльність», «Про електронні комунікації»; упровадження пілотного проєкту «Зворотній зв'язок»; розширення можливостей мережі системи відеоспостереження, інтегрованої до системи ІППП щодо виявлення та фото фіксації наступних адміністративних правопорушень; розробки єдиного стандарту до системи відеоспостереження та її програмного забезпечення.

Повнота викладу основних результатів дисертації в наукових фахових виданнях. Повнота висвітлення результатів дослідження зумовлена тим, що основні положення та результати дисертації викладено в 3 наукових статтях, що визначені як фахові з юридичних дисциплін, а також у 2 тезах доповідей на науково-практичних конференціях.

Дисертаційне дослідження виконане автором самостійно з використанням останніх досягнень теорії конституційного та адміністративного права. Усі сформульовані в ньому положення, висновки та пропозиції обґрунтовані на основі особистих досліджень дисертанта. Для аргументації власних положень і висновків дослідник використовував напрацювання інших учених, належні посилання, на які містяться у роботі.

Дисертацію оформлено відповідно до вимог, встановлених МОН України.

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що вони мають як науково-теоретичну, так і практичну сферу застосування. Положення та висновки дисертації можуть бути підґрунтям для подальшого дослідження проблематики адміністративно-правового регулювання питань

забезпечення реагування працівників поліції на правопорушення або події.

Дискусійні положення дисертаційного дослідження. У цілому, позитивно оцінюючи дисертацію Беспаленкова Р.О., необхідно висловити ряд зауважень, звернути увагу на твердження, що викликають сумніви та можуть слугувати підґрунтям для дискусії під час її захисту:

1. Серед задач, які ставить автор на с.23 дисертації для досягнення мети зазначено «з'ясувати особливості системи оперативного реагування поліції на правопорушення та події при забезпеченні публічної безпеки та порядку». З тексту роботи видно, що дані особливості реагування є, але вони не систематизовані та знаходяться в різних підрозділах роботи. В той же час робота значно виграла, якщо б ці особливості були систематизовані більш наглядно.

2. Перспективною є пропозиція автора на с.217 дисертаційного дослідження щодо створення муніципальної поліції, що сприятиме можливості органів місцевого самоврядування впливати на стан забезпечення публічного правопорядку та безпеки на місцевому рівні. Дана пропозиція є дуже дискусійною та потребує виваженого додаткового обґрунтування.

3. Цікавим і корисним є аналіз автором зарубіжного досвіду реагування поліцейських на правопорушення та події при забезпеченні публічної безпеки та порядку та з'ясування можливості його імплементації у сучасну правову систему з окремими прикладами такого використання в підрозділі 3.2 роботи. В той же час у висновках по роботі доцільно було б систематизувати такі положення та визначити механізм їх впровадження.

4. Аналізуючи юридичну відповідальність поліцейських за порушення встановленого порядку оперативного реагування на правопорушення та події, автор висвітлює підстави та порядок притягнення поліцейського до дисциплінарної відповідальності, проте дане питання доцільно було б додатково конкретизувати, зокрема, в частині захисту прав поліцейського під час притягнення останнього до дисциплінарної відповідальності.

Слід зазначити, що висловлені зауваження не впливають на позитивну оцінку виконаної роботи і викликані скоріше наявністю новаторських ідей, а також складністю обраного предмету наукового аналізу.

На підставі викладеного, слід резюмувати, що дисертація «Адміністративно-правове регулювання системи реагування на правопорушення та події при забезпеченні публічної безпеки та порядку Національною поліцією України» є завершеною самостійною працею, в якій отримано ряд нових науково обґрунтованих теоретичних результатів, що в сукупності розв'язують конкретне наукове завдання, що полягає у розкритті сутності адміністративно-правового регулювання правовідносин, що виникають у сфері забезпечення публічної безпеки та порядку Національною поліцією України та виокремленні напрямів удосконалення чинного законодавства в сфері її реалізації. Вона відповідає вимогам до оформлення дисертації, затверджених наказом Міністерства освіти і науки України від 12.01.2017 № 40 та Тимчасового порядку присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 06 березня 2019 року № 167, а її автор – Беспаленков Руслан Олександрович заслуговує на присудження ступеня доктора філософії в галузі знань 08 «Право», за спеціальністю 081 «Право».

Офіційний опонент -

**доктор юридичних наук, професор,
професор кафедри адміністративного права
і процесу**

**Дніпровського державного
університету внутрішніх справ**

Роман МИРОНЮК

Підпис Миронюка Р.В. засвідчую:
проректор

**Дніпровського державного
університету внутрішніх справ,
доктор юридичних наук, професор,
полковник поліції**

Олександр ЮНІН

